திராவிடப் போராளிகள்

54

■ வழக்கறிஞர் அருள்மொழி

மறைக்கப்பட்ட பங்களிப்பு, மறக்கப்பட்ட தியாகம், மறுக்கப்பட்ட அங்கீகாரம் என இந்திய வரலாறு நெடுகிலும் குறைந்தபட்சம் அடிக்குறிப்பாகக் கூட இல்லாமல் போன திராவிட இயக்க வீராங்கனைகள் எத்தனையோ பேர். அவர்களைப் பற்றி, திராவிட இயக்கம் மட்டுமே பதிவு செய்துள்ளது. இது அத்தகைய தியாகச் சுடர்களை அடையாளம் காட்டும் தொடர்...

நாத்திக இயக்கத்தின் பெண் தலைமை; அன்னை மணியம்மையார்

1957-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 26 -ஆம் நாள் தந்தை பெரியார் அவர்கள் **'இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் சாதியைக் காப்பாற்றும் பிரிவுகள் கொளுத்தப்படும்'** என்று ஒரு மாபெரும் கிளர்ச்சியை அறிவித்தார். ஆயிரக்கணக்கான சாதி ஒழிப்புப் போராளிகள் தங்கள் பெயரைப் போராட்டப் பட்டியலில் சேர்க்குமாறு முன்கூட்டியே பதிவு செய்தனர்.

இந்திய பிரதமர் நேருவும் அன்றைய சென்னை மாநிலத்தின் (தமிழ்நாட்டின்) முதல்வர் காமராஜரும் அந்தப் போராட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டனர். பத்தாயிரம் பேர் பங்கேற்ற அந்தப் போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டு, திருச்சி சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த பட்டுக்கோட்டை ராமசாமி, மணல்மேடு வெள்ளைச்சாமி என்ற இரண்டு தோழர்கள், 1958-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முறையே 8-ஆம் நாள் மற்றும் 10- ஆம் நாள் சிறைச்சாலையிலேயே உடல்நலம் குன்றி இறந்துவிட்டனர்.

அவர்களின் சடலத்தை உறவினர்கள் மற்றும் தோழர்களிடத்தில் ஒப்படைக்க மறுத்தனர் சிறை அதிகாரிகள். அவர்களது உடல்கள் சிறையிலேயே அடக்கம் செய்யப்படும் என்று அறிவித்துவிட்டனர். அதைக் கேள்விப்பட்டு, வெகுண்டெழுந்த சிங்கமாய் தன் தோழர்கள் அணிவகுக்க, சிறை நோக்கிப் புறப்பட்டார் அன்னை மணியம்மையார். சிறைவாசலில் அமர்ந்து அவர் நடத்திய போராட்டத்தின் விளைவாக, முதல்வர் காமராஜர் தலையிட்டு தோழர்களின் உடல்களை ஒப்படைக்கச் செய்தார்.

கொள்கைக்காக உயிர்த்தியாகம் செய்த அந்தத் தோழர்களின் உடல்களைப் பெற்று, இறுதி ஊர்வலம் நடத்தி, அவர்களுக்கு உரிய மரியாதையுடன் அடக்கம் செய்யப்படும்வரை மணியம்மையார் ஓயவில்லை. தந்தை பெரியார் தொடங்கிய போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தும் தகுதிமிக்கத் தலைவராக அன்னை மணியம்மையார் வெளிப்பட்ட பெருநிகழ்வாக அந்தப் போராட்டம் அமைந்தது.

இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் தடையை மீறிப் போராடியதற்காக கைது செய்யப்பட்டு, பாபநாசம் கிளைச் சிறையிலும், விசாரணைக்குப் பின் அவரது சொந்த ஊரான வேலூரில் இரண்டு மாதம் சிறைத்தண்டனையும் அனுபவித்தார்.

'திரும்பி வருகிறேன்'

தந்தை பெரியார் 1973-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 24-ஆம் நாள் காலமானார். இனி, திராவிடர் கழகம் தன் வலிமையை, ஆற்றலை இழந்துவிடும் என்று உள்ளுக்குள் ஊற்றெடுத்த மகிழ்ச்சியை மறைக்க முடியாமல் கொண்டாடிக்கொண்டிருந்த இன எதிரிகளின் கனவில் இடி விழும் வண்ணம் **'நான் இருக்கிறேன்'** என்று எழுந்து நின்ற அன்னை மணியம்மையார், 04.01.1974 அன்று 'விடுதலை' நாளேட்டில் 'திரும்பி வருகிறேன்' என்ற தலைப்பில் எழுதிய அறிக்கை அவரது ஆளுமையை முழுமையாக விளக்கியது.

"என்னுடைய இளம் வயதிலிருந்து அதாவது எனக்கு புத்தி தெரிந்த நாளிலிருந்து அய்யாவின் கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டு, அதே பைத்தியமாகிப் பள்ளிப்படிப்பையும் செம்மையுற முடிக்காமல் பாதியிலேயே விட்டுவிட்டு, என் தந்தை இறந்த சிறிது நாள்களுக்குள்ளாகவே அய்யா அவர்களிடம் என்னை ஒப்படைத்துக் கொண்டேன். அவர் தொண்டுக்கு முழுக்க முழுக்க ஆளாகி, அவர் நலத்தைக் கண்ணெனப் பாதுகாக்க ஒரு தாயாக என்னைப் பாவித்துக்கொண்டு, அவரை ஒரு சிறு குழந்தையாகவே என் மனதிலிருத்தி, அக்குழந்தைக்கு ஊறு நேரா வண்ணம் பாதுகாப்பதிலேயே மகிழ்ச்சி கண்டேன்.

அவரும் என்னை ஒரு நாளும் பெயரிட்டு அழைக்காமல், அவர் உயிர் பிரியும் வரையிலும், "அம்மா! அம்மா!" என்று ஆயிரம் அம்மாக்களை தினமும் அழைத்த வண்ணமே இருப்பார். அந்த மழலைமொழியைத்தான் இனி நான் கேட்க முடியாதே தவிர, என் உள்ளம் மட்டும் மானசீகமாகக் கேட்டுக்கொண்டேதான் இருக்கிறது."

மணியம்மையாரின் அறிக்கையின் இந்தப் பகுதியை மட்டும் படிப்பவர்கள் அவரைத் தந்தை பெரியாரின் செவிலியாகவோ பாதுகாப்பாளராகவோ கருதுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால், மணியம்மையார் என்ற திராவிடப் போராளியின் ஒருபக்கம்தான் அது. அவரது மறுபக்கம், ஒரு பகுத்தறிவுள்ள பெண்ணாக, சுயமரியாதைக்காரராக, தன் வாழ்வைத் தானே முடிவு செய்யும் தகுதியும் துணிச்சலும் வாய்ந்த உரிமைப் போராளியாக, திராவிடர் கழகத்தின் ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் தன் அன்பினால் இணைத்த, ஆனால் கண்டிப்புமிக்க அன்னையாக, திராவிடர் கழகம் என்ற இயக்கத்துக்கு வாய்த்த அரும்பெரும் தலைவராக உலகிலேயே நாத்திக இயக்கத்துக்குத் தலைமை ஏற்ற முதல் பெண்ணாக அவர் ஆற்றிய பணிகளும் சாதனைகளும் அவர் வாழ்க்கைப் பதிவுகளும் திராவிட இயக்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும், குறிப்பாக இன்றைய இளம்பெண்களும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய திராவிடப் போராளியின் வரலாறாகும்.

சந்திப்பால் நேர்ந்த நீக்கம்

அன்னை மணியம்மையார் 1920-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 10- ஆம் நாள் பிறந்தார். பிறந்த ஊர் வேலூர். அவரது தந்தை வி.எஸ்.கனகசபை, தந்தை பெரியார் கொள்கையில் பற்று கொண்டவர். தாயார் பெயர் பத்மாவதி. பெற்றோர் மணியம்மையாருக்கு இட்ட பெயர் காந்திமதி. அவருக்கு இரண்டு சகோதரர்கள் ஒரு சகோதரி இருந்தனர்.

வேலூரில் உள்ள அரசு பெண்கள் பள்ளியில் படித்தார். அப்போதே அவருக்கு தந்தை பெரியாருடைய கருத்துகளும் கொள்கைகளும் ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தின. பள்ளியில் நான்காவது பாரம் (ஒன்பதாம் வகுப்பு) படித்துக்கொண்டு இருந்தபோது 1936-ஆம் ஆண்டு வேலூருக்கு ஒரு திருமணத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக வந்த தந்தை பெரியாரைச் சந்தித்தார். பெரியாரைச் சந்தித்த காரணத்துக்காகப் பள்ளி நிர்வாகத்தால் வகுப்பிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்.

ஆனாலும், கல்வி ஆர்வம் குறையாத மணியம்மையார் பள்ளி இறுதி வகுப்புவரை முடித்துத் தேர்ச்சி பெற்று, குலசேகரப்பட்டினத்தில் 'தமிழர் காவலர்' சி.டி. நாயகம் அவர்கள் தொடங்கிய தமிழ்க் கல்லூரியில் புலவர் கல்வியில் சேர்ந்தார். புலவர் பட்டப் படிப்பை முடிப்பதற்கு முன்னால் பொதுவாழ்வுக்கு வந்துவிட்டார்.

அரசியல் மணி

1943-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் தந்தை பெரியாரின் தொண்டராக இயக்கத்தில் இணைந்தார். காந்திமதி என்ற பெயரை மாற்றிகொண்டு, கே.ஏ.மணி என்ற பெயரில் கட்டுரைகள் எழுதத் தொடங்கினார். அவர் எழுதிய கட்டுரை முதன்முதலாக 08.07.1944 நாளிட்ட 'குடிஅரசு' இதழில், 'கந்தபுராணமும் இராமாயணமும் ஒன்றே' என்ற தலைப்பில் வெளியானது. 27.08.1944 அன்று சேலத்தில் கூடிய நீதிக்கட்சி மாநாட்டில் பேரறிஞர் அண்ணா முன்மொழிந்த தீர்மானத்தின் மூலம் நீதிக்கட்சி, 'திராவிடர் கழகம்' என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. அதே மாநாட்டில் கே.அரசியல் மணி என்ற பெயரில் மணியம்மையார் உரையாற்றினார்.

தொடர்ந்து, தந்தை பெரியாரின் பிரச்சாரப் பணிகளில் முழுமையாக ஈடுபட்டார். தந்தை பெரியாரின் உடல்நலன் பேணுவதையும் தன் பொறுப்பாக ஏற்றுக்கொண்டார். 1948-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 20 ஆம் நாள் கும்பகோணத்தில் நடந்த இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் தடையை மீறிப் போராடியதற்காக கைது செய்யப்பட்டு, பாபநாசம் கிளைச் சிறையிலும், விசாரணைக்குப் பின் அவரது சொந்த ஊரான வேலூரில் இரண்டு மாதம் சிறைத்தண்டனையும் அனுபவித்தார். 23.02.1949 அன்று சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்ற மணியம்மையார் மீண்டும் 31.03.1949 அன்று இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் போராட்டத்தைச் சென்னையில் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். அவரது வாழ்க்கையே பிரச்சாரம், போராட்டம் என்று அமைந்தது.

இயக்கத்தைக் காப்பதற்கான ஏற்பாடு

மணியம்மையாரின் தன்னலமற்ற இயக்கப் பணி தந்தை பெரியாரின் உள்ளத்தில் பெரும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. தனது பரம்பரைச் சொத்துகளையும், தான் தன் காலத்தில் உருவாக்கிய சொத்துகளையும் இயக்க வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று நினைத்த பெரியார் அதனைப் பொறுப்பேற்று நடத்துவதற்கு மணியம்மையார் தகுதியானவர் என்று உறுதியாகக் கருதினார். இந்தக் காலகட்டத்தில் தந்தை பெரியாரின் தலை மகனாக, தளபதியாகத் திகழ்ந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தேர்தல் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். அதுகுறித்து பெரியாருக்கும் அண்ணாவுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட மன வேறுபாடுகளும் அதன் எல்லையைத் தொட்டன.

அந்தச் சூழ்நிலையில் தந்தை பெரியார் அன்னை மணியம்மையாரை சட்டப்படியான தன் வாரிசாக்க 09.07.1949 அன்று பதிவுத் திருமணம் செய்தார். அதனை இயக்கத்தைக் காப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாடு என்று அறிவித்தார். அதுவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற இயக்கத்தின் தொடக்கப் புள்ளியாக அமைந்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் 16.09.1949 அன்று தி.மு.கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. வாழும்போதும் மறைந்த பின்னும் எதிர்ப்புகளையும் அவச்சொற்களையும் மணியம்மையார் எதிர்கொண்ட முறை வியப்புக்குரியது.

தொடரும்...

(வருவார்கள்...)

திராவிட மாடலுக்கு மற்றுமொரு மகுடம்!

அரசு, அரசு உதவி பெறும் கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்களின் தனித்திறமைகளைக் கண்டறிந்து ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன் 2022-இல் தொடங்கப்பட்ட திட்டம் 'நான் முதல்வன்'. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 2022-23 நிதியாண்டில் 1.19 லட்சம் மாணவர்கள் வேலைவாய்ப்புப் பெற்றுள்ளனர். அதில் பொறியியல் மாணவர்கள் 61,920 பேர், கலை அறிவியல் பிரிவு மாணவர்கள் 57,315 பேர் வேலைவாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர்.

லாஜிஸ்டிக்ஸ், தகவல் தொழில்நுட்பம், மேலாண்மை, சுகாதாரம், மின்னணுவியல் உள்ளிட்ட முன்னணித் துறைகளில் முன்னணி நிறுவனங்களில் இவர்கள் பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 2 லட்சம் ரூபாய் முதல் 25 இலட்சம் ரூபாய் வரையிலான ஊதிய அளவுகளில் வேலைவாய்ப்பு பெற்றிருக்கின்றனர்.

மகளிர் உரிமைத் தொகை, புதுமைப்பெண் திட்டம், கட்டணமில்லா பேருந்துப் பயணம், இல்லம் தேடிக் கல்வி, மக்களைத்தேடி மருத்துவம், காலை உணவுத் திட்டம் என சரித்திரம் படைத்த திராவிட ஆட்சியின் சாதனைப் பட்டியலில் மற்றுமொரு மகுடமாய் சேர்ந்திருக்கிறது 'நான் முதல்வன்'.

:ப்ளாஷ்பேக்

ஓய்வில் சந்திப்பு!

2002-ஆம் ஆண்டு ஆண்டிப்பட்டி இடைத்தேர்தல். அப்போது 20 நாள்களாக ஆண்டிப்பட்டியின் எல்லா இடங்களிலும் தொடர் பிரச்சாரம் மேற்கொண்டேன். அன்றைய இளைஞர் அணிச் செயலாளரும், இன்றைய கழகத் தலைவருமான தளபதி அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்ய வந்தபோது மதியம் சர்க்கரை ஆலை ஓய்வு விடுதியிலே தங்கி இருந்தார். அந்த நேரத்தில் நமது தளபதி அவர்களை சந்திக்க நான் ஓய்வு விடுதிக்குச் சென்றேன். அருகிலிருந்த நம்முடைய முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அண்ணன் கம்பம் செல்வேந்திரன் அவர்கள் என்னை அவரிடம் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அப்போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படம் இது.

காமராஜ்

-போடி காமராஜ்,
தலைமைக் கழகப் பேச்சாளர், போடி.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம் பேட்டை, சென்னை-600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033–24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

கலைஞர் என்னும் நான்!

1947-இல் கலைஞர் எழுதிய 'தூக்குமேடை' நாடகத்தை தஞ்சையில் எம்.ஆர்.ராதா அரங்கேற்றம் செய்தார். தூக்குமேடையிலிருந்து கதாநாயகன் பேசிய வசனங்கள், திராவிட இயக்கத்தின் சமூகப் புரட்சியை எடுத்துரைத்தன. அந்த மேடையில்தான் 'அஞ்சா நெஞ்சன்' பட்டுக்கோட்டை அழகிரி, கலைஞருக்கு 'கலைஞர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கினார். அதுமுதல் கலைஞரே பெயரானது.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

388

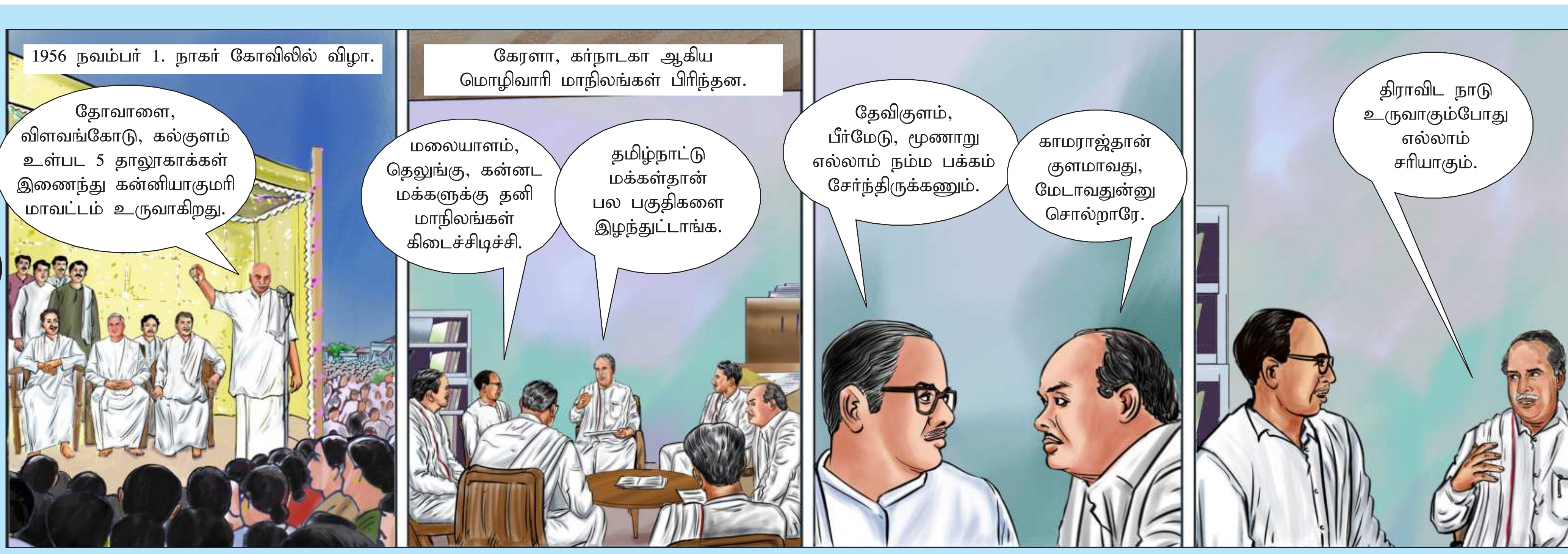

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்

Published and Printed by Karthikeyan Shanmugasundaram On behalf of Murasoli Trust at Murasoli Achagam, No:180, Kodambakkam High Road, Chennai - 600 034 Editor : Karthikeyan Shanmugasundaram Regn. No.7436, TN/CH (C) 261/24 - 26 RNI No.1244/57 WPP.No.TN/P.M.G. (CCR) W.P.P. 355/24-26. Phone : 28179191, 28179131